

РЕШЕНИЕ

№ 20325

гр. София, 23.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3329** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

К. И. Г., представляван от адв. П., обжалва Заповед № РД-09-11 от 12.01.2026 г. на заместник-министъра на младежта и спорта. По поддържаните оплаквания за материална незаконосъобразност на атакувания отказ, респ. за противоречието му с влязло в сила решение на съда, се иска отмяната му и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът – заместник-министъра на младежта и спорта, чрез юрк. М., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена.

Жалбата е допустима и основателна.

С Решение № 3777 от 05.02.2025 г. по адм. дело № 7842/2024 г. на АССГ (оставено в сила с Решение № 10324/24.10.2025 г. на ВАС по адм. дело № 4560/2025 г.) е отменена Заповед № РД-09-552/16.07.2024 г. на заместник-министъра на младежта и спорта, с която е отказано вписване на К. Г. в Регистъра на треньорските кадри като треньор за вида спорт „динамична стрелба“, поискано с молба вх. № 14-00-216/21.02.2024 г., като преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в съдебния акт указания.

Предмет на оспорената заповед, издадена при новото разглеждане на случая, е повторен отказ за вписване на Г. в Регистъра на треньорските кадри по чл. 9, ал. 1, т. 4 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) за вида спорт „динамична стрелба“. Органът се е мотивирал с отсъствие на втория необходим за удовлетворяване на искането критерий – притежаването от заявителя на професионална квалификация в спорта „динамична стрелба“ – чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри (наредбата). Заключениеето му почива на извършена

повторна собствена преценка на представената от заявителя документация и въведено ново нормативно изискване в хода на висящото административно производство – чл. 16, ал. 5 от наредбата, в сила от 16.12.2025 г.

По силата на чл. 177, ал. 2 от АПК нищожни са всички актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Повторно издаденият акт не поражда правни последици. Предпоставка за приложението на разпоредбата е волеизявлението на органа след влизане в сила на съдебното решение да е със същото съдържание като отменения, т.е. да е налице тъждество както в разпоредените права и задължения, така и във фактическото основание. Акт с различен от указания от съда предмет би могъл да бъде правомерно издаден единствено при настъпване на нов, правопроменящ юридически факт, който да преодолее установения от съда материално-правен порок на волеизявлението на органа (напр. такъв факт би бил отказът на лицето от заявеното вписване).

В случая не е осъществен факт от посоченото естество. В мотивите на влязлото в сила решение по адм. дело № 7842/2024 г. на АССГ са изследвани всички кумулативни предпоставки по чл. 8, ал. 2, т. 3 от наредбата, относими към възникването на правото на заявителя да бъде вписан в съответния регистър като треньор по „динамична стрелба“ – 1) завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в професионално направление "Спорт" или "Педагогика на обучението по физическо възпитание" и 2) придобита професионална квалификация "треньор" по вид спорт или вид специализирана спортна дейност съгласно изискванията на Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО). Съдът е приел за безспорно доказани по делото придобитият от заявителя значим професионален опит и треньорски умения по спорта „динамична стрелба“, респ. притежаваната от него професионална квалификация именно в областта на този вид спорт. Отричайки приложения от органа формален подход и несъответно на целта на закона тълкуване, административният съд е квалифицирал отказаното вписване като материално незаконосъобразно. Съображенията му са изведени след анализ на приложените към искането документи (сертификат за завършен семинар по динамична стрелба, удостоверение от Българска федерация по динамична стрелба, че К. Г. изпълнява длъжността „треньор по динамична стрелба в клуб „Р. Г. БГ“ от 2010 г. и е ръководител на детско-юношеската школа към Българската федерация по динамична стрелба, с изброени постижения в различни състезания по динамична стрелба, служебна бележка от СОТ 161, благодарствени грамоти, статии от вестници и списание за постигнати резултати от К. Г. в спорта „динамична стрелба“, удостоверение, видно от което Г. е удостоен със званието „съдия“ по динамична стрелба и др.), въз основа на които е формиран решаващ извод, че жалбоподателят „отговаря и на изискванията за вписване като треньор по „динамична стрелба“, както и че „са изпълнени кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав на приложимата правна норма на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри.“ Административната преписка е изпратена на административния орган не за изясняване на правнорелевантни факти или за нова преценка на събраните доказателства, а със задължение за позитивно разрешаване на въпроса, с който е бил сезиран. Волята на съдебния състав е ясно и недвусмислено изразена, за да обвърже органа с издаването на нов акт с конкретно, предписано от решението, съдържание.

По същество с действията си след влизане в сила на отменителното решение органът е пререшил спора относно съществуването на правото на вписване на К. Г. като треньор за спорта „динамична стрелба“ в регистъра по чл. 9, ал. 1, т. 4 ЗФВС, незачитайки задължителната сила на съдебния акт (чл. 177, ал. 1 от АПК). Силата на пресъдено нещо по уваженото право на отмяна на отказа преклудира всички евентуални основания да се откаже издаването на позитивен административен акт, независимо дали са били изрично обсъдени от администрацията или съда при

предшестващите производства. По тази причина е недопустимо връщането на процеса по разглеждане на заявлението в първоначалния етап на преценка на основателността му и ново изследване на същата документация, свързано изцяло с повторна проверка на предпоставките по чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2019 г.

Този извод е важен и за въпроса дали заявлението попада под действието на новата разпоредба на чл. 16, ал. 5 от наредбата относно удостоверяване наличието на съответно изискуемата професионална квалификация, с която органът е мотивирал атакувания повторен отказ. В противовес на защитната теза на ответника, цитираната норма е материалноправна. При отсъствие на изрично придадено ѝ ретроактивно действие тя се прилага занапред, т.е. към правоотношения, възникнали след влизането ѝ в сила. Извън вниманието на административния орган е останала и уредбата в § 4 от ПЗР към Наредбата за изменение и допълнение на въпросния подзаконов нормативен акт (ДВ, бр. 109 от 2025 г., в сила от 16.12.2025 г.) - неприключилите производства по заявления за вписване в регистъра на тренъорските кадри се довършват при условията, които са били в сила към датата на подаване на заявленията. Следователно меродавният момент, към който следва да се преценява правото е този на образуването на административното производство - 21.02.2024 г., когато е било подадено искането за вписване. Отделно от това, повторното разглеждане на заявлението е последица от незаконосъобразното развитие на административното правоотношение, което не би могло да бъде възложено в тежест на заявителя.

При новото произнасяне органът не действа в условията на оперативна самостоятелност, а на обвързана компетентност. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2 във връзка с ал. 1 от АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, а в тях попада и произнасянето със заповед по чл. 16, ал. 11 (предишна ал. 10) от наредбата. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Ако органът може след съдебната отмяна на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. С възможност за избор между различни решения органът разполага при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението. Такава хипотеза би била отмяната на акта поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, и формиране на нов извод относно фактическия състав на заявеното право след отстраняването му в изпълнение на съдебното решение. В случая актът е бил отменен поради противоречието му с материалния закон, а надлежното изпълнение на влязлото в сила съдебно решение е изисквало органът да се произнесе с удовлетворяващо заявлението на жалбоподателя волеизявление.

Противоречието на обжалваната заповед със задължителните указания на съда е основание за обявяване на нейната нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и изпращане на преписката на административния орган за ново произнасяне, при което следва да бъде издадена заповед за вписване и удостоверение за вписване на К. И. Г. съобразно искането му с вх. № 14-00-216/21.02.2024 г.

Изходът от спора обуславя възлагане на отговорността за разноските в тежест на ответния административен орган – чл. 143, ал. 1 АПК. Своевременно заявените и дължими на оспорвания и на неговия процесуален представител разноски са съответно за заплатена държавна такса – 5,11 евро, и за адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна защита и съдействие, определено в размер на 511,29 евро съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, във връзка с чл. 38, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за

адвокатурата.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Заповед № РД-09-11 от 12.01.2026 г. на заместник-министъра на младежта и спорта.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Министерството на младежта и спорта да заплати на К. И. Г. сумата от 5,11 евро разноски.

ОСЪЖДА Министерството на младежта и спорта да заплати на адв. А. В. П. сумата от 511,29 евро адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: